



Trias White
Alçada: 14 cm - Diàmetre: 15 cm
Foto Philippe Van Nieuwenhove

Kris Campo

A LA RECERCA DEL DINAMISME ESTÀTIC

TEXT: CATERINA ROMA – FOTOS: PHILIPPE VAN NIEUWENHOVE I STANISLAS HUAUX

L'ànima de la Kris Campo vibra amb la dansa i la música. Somniava en ser ballarina, però finalment es va decantar cap a les belles arts. Però no va renunciar a la seva il·lusió, i la va transformar en la recerca del dinamisme de les formes estàtiques, que li val avui un creixent reconeixement internacional. Premi Cerco 2012, només aquest any ha exposat a França, Espanya, Anglaterra i Bèlgica, el seu país natal, on a més imparteix classes a l'acadèmica de Belles Arts de Sint-Niklaas.

Iniciada a la ceràmica en una generació fascinada per l'estètica japonesa importada per Bernard Leach, va començar creant peces robustes, tosques i brunes; formes tradicionals que ben aviat van anar-se transformant cap a un expressió molt més personal.

El treball amb Sasha Wardell li va obrir la porta al món de la subtileza, del precari equilibri asimètric i de les formes irregulars. Aquest aprenentatge, juntament amb la passió per la dansa de la seva infantesa, va anar modificant l'esperit de les peces sòlides d'estil oriental: va començar a donar forma al moviment mitjançant l'ús de cercles concèntrics, espirals, formes còniques i obertes a l'espai. Però no fou una transformació merament formal, sinó que començà també a defugir la transcendència, l'excessiva serietat i el pes de la tradició per obrir-se a la lleugeresa i la immediatesa, amb el desig de capturar moments.

El 2004 viatjà a la Xina, i el 2008 fou ceramista resident al programa de The Pottery Workshop (www.potteryworkshop.com.cn), a Jingdezhen, la ciutat de la porcellana. Aques-

ta experiència va permetre-li aprofundir en les tècniques de decoració (gravat, blau cobalt, esmaltat i calcomanies), i així fou com va començar la recerca dels acabats tant característics de les seves peces.

Forma i elements decoratius van unir-se sota la inspiració del *Ballet Triàdic* creat per l'avantgurdist Oskar Schlemmer (1888-1943), i va sorgir una primera i fructífera sèrie, *Trias* -les peces de la qual són els ballarins- amb la que alhora va néixer la Kris Campo artista que coneixem avui.

Després de transcendir aquest primer desig infantil lligat a la dansa, Campo va seguir refinant l'estètica de les escultures ceràmiques al voltant de l'arquitectura del teatre en la sèrie *Histriones*, per endinsar-se finalment en la recerca de la seva història.



Lodevicus
 Alçada: 26,5 cm
 Diàmetre: 19 cm
 Foto: Stanislas Huaux



'70'
 Alçada: 23,5 cm
 Diàmetre: 30 cm
 Foto: Stanislas Huaux

Les meves peces parlen de la impermanència, del temps que passa i d'allò que roman. Trobo inspiració en la quotidianitat, en sentiments vinculats a les petites coses de cada dia, que tenen a veure amb l'admiració, la passió, els vincles, la família... Allí romanen senyals del que sóc, del que he estat. No es tracta d'una autobiografia, sinó simplement de petites parts de la meua vida, que transmeto i deixo anar pel transeünt atzarós. És una informació fragmentària, igual que ho són els records, i tot queda obert a la interpretació.

Kris Campo

Últims treballs

El 2013 va presentar a Cerco aquesta aproximació més personal, més intimista de la seva obra. La serie *Me, My Family & I* mostra un retrat conceptual d'ella mateixa i de la seva família a través d'una reelaboració de la seva línia de treball. Les formes estan basades, de nou, en ballarins de diferents cultures, però les calcomanies són una composició de fotografies de membres de la seva família, combinats amb elements decoratius.

My Decades, el seu projecte actual, segueix el fil argumental de l'autobiografia: un treball sobre la seva pròpia vida. Cinc objectes ceràmics basat cadascun d'ells en un fet rellevant de cada dècada, des dels seixanta fins als dosmil, amb calcomanies que parteixen d'imatges de revistes i diaris, així com del seu arxiu personal. Amb elles crea patrons repetitius que, subtilment, expliquen la seva història. En aquests últims treballs reinterpreta les seves obres imprimint-ne detalls decoratius sobre paper d'arròs en gran format, creant una interacció entre l'escultura ceràmica i la imatge: explica la història també sobre un paper la textura del qual recorda als frescs de les parets.

La Kris Campo assegura que el contingut, el missatge, el "fons" de la seva obra és el més important. La ceràmica (la forma, el color i les calcomanies) són les eines, només un mitjà per expressar el que, sobretot en aquests últims treballs, explicava així el poeta Ovidi:



Lodevicus (impressió sobre paper d'arròs)
 Alçada: 1,93 cm - Amplada: 1m
 Foto: Stanislas Huaux



70' - (impressió sobre paper d'arròs)
 Alçada: 107,08 cm - Amplada: 60 cm
 Foto: Stanislas Huaux

"No hi ha res en tot l'Univers que romanguí. Tot flueix i es forma com una imatge efímera. El temps mateix s'escola, en un moviment continu, com l'aigua d'un riu. Ni el riu ni l'hora fugaç es poden aturar: així com una onada empeny una altra onada, que alhora persegueix l'anterior, també el temps s'escapa i de la mateixa manera, empeny, i és sempre nou. Perquè el que fou es deixa enrera, i el que no era, s'esdevé, i cada moment és ara.

Recorregut tècnic

Cadascuna de les peces de la Kris Campo és única, fruit d'una minuciosa recerca for-

mal: torneja una barreja de porcellana i T-material (una pasta blanca xamotada d'alta temperatura) a la que, després del biscuit, aplica una capa d'engalba de caolí colorejat. Torna a coure la peça a 1.240 °C i li aplica un esmalt de bòrax de baixa temperatura (920 °C), que proporciona el característic acabat mat i satinat, que sembla haver patit un cert envelliment. En aquest punt comença la feina de narradora: aplicar les calcomanies en composicions fruit d'una recerca conceptual molt elaborada: retalla pacientment peça per peça fins a crear el collage, que queda fixat a la peça amb una cuita final de 750 °C. ●



Histriones Green
 Alçada: 12 cm - Diàmetre: 24 cm
 Fotos: Philippe Van Nieuwenhove